

РЕШЕНИЕ

№ 8063

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11587** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл.111, ал.1 и ал.3 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба от В. А. С., ЕГН [ЕГН], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора в [населено място] - ЗОЗТ „К.“, срещу Заповед №687 от 12.12.2022 г. на Началника на Затвора – С. за налагане на дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 денонощия. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Сочи, че неправилно е установена описаната фактическа обстановка. Не е посочено по какъв метод е извършено изследването, дали не е използван имуноаналитичен тест, за които тестове в литературата се приема, че нямат доказателствена стойност. На второ място, не са били снети данни дали жалбоподателят е приемал медикаменти, които биха могли да се отразят на изследването. На трето място сочи, че не е било ясно, дали използваният тест е одобрен/сертифициран за използване за подобни цели. Счита, че не била изключена и възможността предоставената пластмасова чаша, вместо контейнер за урина, да е била замърсена с вещество, което да е реагирало при теста. По тези съображения се иска отмяна на заповедта. Доводите за незаконосъобразност на оспорения акт се поддържат и довързват в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващия.

Ответникът -Началника на Затвора – [населено място], чрез процесуалния му

представител юрисконсулт Д. М., в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Счита, че оспорената заповед е законосъобразна и следва да бъде потвърдена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 21.11.2022 г. по разпореждане на Д. до медицинския център в корпуса на Затвора – [населено място] е конвоиран лишения от свобода В. А. за извършване на уринарен тест за наркотици. От приложената по делото докладна записка от мл. експ. В. В. се установява, че при извършения на 21.11.2022 г. в 15:00 ч. уринарен тест за употреба на наркотични вещества, е установено, че тестът е положителен. Прието е като доказателство и медицинско удостоверение, изготвено от д-р. М. Т., от което е видно, че тестът е положителен за амфетамини и метаамфетамини. Приложени са и писмени обяснения от В. С. с дата 21.11.2022 г.

Изготвена е докладна записка рег. №12450/06.12.2022 г. от Н. Н. – ИСДВР 12-та група до Началника на затвора – [населено място], с която е предложено В. А. С., за нарушение на чл.96, т.3 и чл.93, т.5, вр. чл.100, ал.1, ал.2, т.1, т.5 от ЗИНЗС да бъде наказан съгласно чл.101, т.7 – „Изолиране в наказателна килия за срок от 7 /седем/ денонощия“.

На основание чл.105 от ЗИНЗС, във връзка с чл.89, ал.2 от ППЗИНЗС, видно от Протокол №96 от 09.12.2022 г., В. А. С. от 12-та група е изслушан във връзка с ДЗ №12450/06.12.2022 г. за положителен тест за наркотици.

На 12.12.2022 г. е издадена оспорваната Заповед №687 от Началника на затвора – С., с която на основание чл.101, т.7 от ЗИНЗС В. А. С. е наказан с „изолиране в наказателна килия за срок от 7 /седем/ денонощия“. Със заповедта е прието, че действията на жалбоподателя представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.1 и ал.2, т.1 и т.5 от ЗИНЗС. С деянието си лишеният от свобода е нарушил чл.96, т.3 и чл.97, т.5 от ЗИНЗС. Посочено е, че същият е наказван за текущата година, както следва: Със заповед №641/24.11.2022 г. на Началника на Затвора - С. с „Лишаване от хранителна пратка" за срок от 3 месеца на основание чл. 101, т.5 от ЗИНЗС за притежаване на неразрешени вещи - отвертка; самоделно направен нож; зарядно устройство и U. кабел; Със заповед №498/05.09.2022 г. на Началника на Затвора - С. с „Изолиране в наказателна килия" за срок от 14 денонощия за незавърнал се от временно прекъсване на наказанието в установения срок.

Заповедта е съобщена на лишения от свобода на 15.12.2022 г.

В хода на съдебното производство за установяване на релевантните за спора факти от ответника е представено в заварено копие използвания уринарен тест, от което се установява, че същият е сертифициран за употреба в ЕС и е в срок на годност. В представената от процесуалния представител на оспорващия листовка за употреба на използвания тест, в част „други важни пояснения“ е посочено, че този тест за наркотични вещества осигурява само предварителен качествен аналитичен резултат, като за да се осигури потвърдителен резултат трябва да се приложи вторичен аналитичен метод.

За да установи твърденията си, че при прием на други лекарства извършения тест за наркотици може да даде положителни резултати от процесуалния представител на оспорващия са представени листовка: информация за потребителя и кратка характеристика на продукта хюмексгрип. Съдът намира за неотнесими към спора тези

доказателства, доколкото оспорващият не твърди в жалбата и не е доказал, че към датата на извършване на теста е използвал такова лекарство.

При така установеното от фактическа страна Административен съд - София – град, II отделение, 52 състав, приема от правна страна следното:

Наказаният е запознат със Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на 15.12.2022 г. Жалбата е депозирана на 19.12.2022 г. /18.12.2022 г. – неделя/, съобразно изискванията на чл.111, ал.1 от ЗИНЗС и АПК, пред надлежния административен съд /по местоизпълнение на наказанието/, от лице с активна процесуална легитимация – пълномощник на адресат на акта, срещу индивидуален административен акт по см. на чл.104, ал.2, вр. ал.1 от ЗИНЗС и чл.21 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.104, ал.2 от ЗИНЗС - Началника на затвора - С., в кръга на предоставените му по закон правомощия.

Актът е писмен и е мотивиран - в съответствие е с изискуемия обем съдържание, определен в чл.59, ал.2 АПК. От посочените в заповедта фактически и правни основания се установят юридическите факти, обосноваващи упражненото публично субективно право на органа, т. е. не е налице неспазване на установената форма.

При провеждане на дисциплинарното производство съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, въпреки, че не е нарушено правото на защита на наказаното лице /изслушан е съгласно изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС/ и са спазени са сроковете по чл.106, ал.1 от ЗИНЗС. Нарушена е обаче разпоредбата на чл.35 АПК, доколкото са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая, което е довело и до материална незаконосъобразност на заповедта. Това е така защото не се установи безспорно, че е налице извършено нарушение по чл.100, ал.2, т.5, вр. чл.97, т.5, предл. второ и чл.96 т.3 от ЗИНЗС.

Приетата за нарушена разпоредба на чл.96, т.3 ЗИНЗС задължават лицата, лишени от свобода да спазват установените за тях правила. В същото време и съгласно другата приета за нарушена разпоредба на чл.97, т.5 ЗИНЗС забранява на лишените от свобода да употребяват наркотични вещества. От събраните в хода на процеса доказателства съдът намира, че не е безспорно установено неспазване на тези задължения, доколкото изводът на ответника е мотивиран само с резултатите от извършеният уринарен тест за наличие на наркотични вещества, който е дал положителни резултати за анфетамини и метанфетамини. Нито в ЗИНЗС, нито в ППЗИНЗС, нито в Наредба № 2 от 22.03.2010 г. за условията и реда за медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода, е регламентирано как трябва да се извърши изследване за евентуална употреба на наркотични вещества от лишен от свобода. Съдът намира за неприложима в случая Наредба №1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, доколкото в чл.1, ал.1 и ал.2 изрично е предвидено, че с тази наредба се урежда редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства (МПС), трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози и на участници в пътнотранспортни произшествия. Предвид това следва да се преценява дали с използваните методи безспорно е установено наличието на наркотични

вещества. В тази връзка и с оглед изрично записаното в представената по делото листовка за употребата на използвания тест, а именно, че осигурява само предварителен качествен аналитичен резултат, като за да се осигури потвърдителен резултат трябва да се приложи вторичен аналитичен метод, какъвто не се спори, че не е извършен, съдът приема, че в случая не е безспорно установено наличието на посочените наркотични вещества в урината на оспорващия. Вярно е, че резултатите от извършения тест са удостоверени с подписа на лекар, а съгласно чл.5, ал.3 от Наредба №2 от 22.03.2010 г. за условията и реда за медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода предписанията на медицинските специалисти имат задължителен характер за началниците на затворите, поправителните домове и арестите, като Началника на Затвора – С. е обвързан от предоставените му резултати. Но при липсата на безспорно установено с вторичен аналитичен метод наличие на такива вещества в урината на лишения от свобода следва извода, че не е доказано същият е употребил наркотични вещества, нарушавайки забраната на чл.97, т.5 ЗИНЗС, като по този начин да не е спазил установените правила, в нарушение на чл.96, т.3 ЗИНЗС.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че доколкото нарушенията, за извършването на които е издадена процесната заповед, не са безспорно установени, то същата се явява незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът намира за основателни своевременно направените от пълномощника на оспорващия искания за присъждане на разноски. На оспорващия ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт, а именно ГДИН следва да бъде осъден да заплати сумата от 10 лева, внесена от него държавна такса. По отношение на адвокатското възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.2, вр. чл.2 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на материално затруднени лица. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Предвид това съдът счита, че на адв. Ю. Д. от САК следва да бъде определено възнаграждение именно в този размер, която сума ГДИН следва да бъде осъдена да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №687 от 12.12.2022 г. на Началника на Затвора – С., с която на В. А. С., ЕГН [ЕГН], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] - ЗОЗТ „К.“ е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 денонощия.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на В. А. С., ЕГН [ЕГН], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено

място] - ЗОЗТ „К. деловодни разноси в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адв. Ю. Д. от САК сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №11587/2022 г. по описа на АдмС – С.-град, като процесуален представител на оспорващия В. А. С., ЕГН [ЕГН], понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвора в [населено място] - ЗОЗТ „К.“.

Решението подлежи на обжалване пред тричленен състав на АдмС – С.-град в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: